

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **R. S., P.**, proti žalovanému **X., a. s., N.**, IČO: X., o zaplatenie **1 094,93 Eur (32 986,-- Sk)** s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26. novembra 2004, č. k. 17 Cb 129/03–67, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26. novembra 2004, č. k. 17 Cb 129/03–67 **zrušuje** a vec **vracia** Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 26. 11. 2004, č. k. 17 Cb 129/03–67 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 1 094,93 Eur (32 986,-- Sk) spolu s úrokom z omeškania vo výške 10,5% ročne od 24. 07. 2003 do zaplatenia a náhradu trov konania 54,77 Eur (1 650,-- Sk).

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o odkúpení akcií X., a. s. a následne dohodou o splácaní zo dňa 14. 06. 2002, na základe ktorej mal žalovaný voči nemu záväzok **1 094,93 Eur (32 986,-- Sk)**. Podľa § 153a ods. 1 O. s. p., ak počas konania žalovaný uzná pred súdom nárok alebo jeho základ, súd rozhodne rozsudkom na základe uznania nároku alebo jeho základu. Podľa § 157 ods. 5 O. s. p. v odôvodnení rozsudku podľa § 153a ods. 1 O. s. p. uvedie súd iba predmet konania a stručné dôvody, prečo tak rozhodol a ustanovenie zákona podľa ktorého rozhodol. Keďže žalovaný základ pre práva uplatneného žalobou uznal, spochybňoval len výšku nároku, súd preto dôvodnosť základu nároku neskúmal a sústredil sa len na riešenie otázky, či výšku nároku žalobcu je možné vypočítať podľa kritérií uvedených v článku II. zmluvy o spätnom odkúpení akcii. Podľa názoru súd na spôsobe výpočtu ceny akcií pri ich predčasnom spätnom

odkúpení zo strany žalovaného na žiadosť žalobcu sa účastníci kúpnej zmluvy dohodli v článku II. kúpnej zmluvy, pričom dohoda obsiahnutá v článku je podľa názoru súdu určitá a zrozumiteľná. Žalovaný mal žalobcovi vyplatiť dlžnú sumu do 27. 07. 2003 a keďže tak neurobil dňom 24. 07.2003, sa ocitol s plnením v omeškaní žalobcovi a v zmysle ust. § 369 ods. 1 a § 502 Ods. 1 Obch. zákonníka vzniklo právo aj na vyplatenie úrokov z omeškania. z týchto dôvodov rozhodol súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p.

Proti rozsudku sa odvolal žalovaný s poukazom na ust. 201 a nasl. O. s. p., z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O. s. p.

Uviedol, že predmetom sporu v danej veci, bol domnelý nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej čiastky, ktorý mal vzniknúť zo zmlúv o odkúpení akcií X., a. s., č. C 494400 005 zo dňa 17. 01. 2000 a č. D 696800 235 zo dňa 15. 02. 2001, uzatvorenými medzi žalobcom a žalovaným. V zmysle čl. II B ods. 2 zmluvy sa žalovaný zaviazal, že ak „o to akcionár písomne, avšak najskôr po roku odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto zmluvy požiada, zaväzuje sa 1 D predčasne odkúpiť jeho vyššie uvedené akcie 1 G a vyplatiť mu za ne do 3 mesiacov odo dňa, ku ktorému to žiada, alikvotnú finančnú čiastku, zníženú o poplatok vo výške 10% z nej“. Obsahom citovaného ustanovenia zmluvy je podľa žalovaného budúci záväzok žalovaného o spätné odkúpenie predmetných akcií, čo predstavuje uzatvorenie dvojstranného právneho úkonu – kúpnej zmluvy, predmetom ktorej budú uvedené akcie spoločnosti X., a. s., medzi zmluvnými stranami žalobcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim, a to za kúpnu cenu vopred dohodnutú. Žalovaný poukázal na ust. § 289 ods. 1, 2 a § 290 ods. 1, 2 Obch. zák., z ktorých ustanovení má za to, že zmluvu, uzavretú medzi účastníkmi konania, je treba v jej článku II. B, bod 2 považovať za zmluvu o budúcej zmluve, z ktorej nevyplýva žiadne priame plnenie bez odkúpenia akcií. Podľa názoru odvolateľa, žalobca sa žalobou mal domáhať nahradenia prejavu vôle na uzavretie kúpnej zmluvy na splnenie si povinností, vyplývajúcej žalovanému zo zmluvy o budúcej zmluve v súlade s ust. § 290 Obchodného zákonníka. Ďalej poukázal na to, že nikdy výslovne neuznal dlh voči žalobcovi, a preto odôvodnenie rozhodnutia s poukazom na ust. § 153a ods. 1 a § 157 ods. 5 O. s. p. považuje za neodôvodnené.

Preto navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú podľa § 220 o. s. p., alebo rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca podal písomné vyjadrenie k podanému odvolaniu a navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Je toho názoru, že odvolanie je účelové, tendenčné s cieľom zmariť pohľadávku žalobcu, ktorú žalovaný uznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. v medziach dôvodov odvolania, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

V priebehu odvolacieho konania bol uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. 03. 2005 pod č. k. 1K 136/04-204, vyhlásený konkurz na majetok žalovaného, a preto konanie v zmysle § 14 ods. 1, písm. d/ Zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení zmien bolo **prerušené** (ďalej ZKV).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací pokračoval v konaní po tom, čo uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15. 05. 2012 pod č. k. 1K 136/04-204 bol vyhlásený konkurz zrušený podľa § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV a správca konkurznej podstaty JUDr. Peter Kubík bol zbavený svojej funkcie. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 06. 2012.

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 05. 09. 2003 domáhal zaplataenia **1 094,93 Eur** (32 986,-- Sk) spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,055% denne od 24. 07. 2003 do zaplataenia, ktoré právo žalobca odvodzuje zo zmluvy o odkúpení akcií X., a. s., č. C 494400 005 zo dňa 17. 01. 2000 a č. D 696800 235 zo dňa 15. 02. 2001, uzatvorenými medzi žalobcom a žalovaným.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobe v časti istiny **1094,93 Eur** (32 986,- Sk) a úroku z omeškania vo výške 10,5% ročne od 24. 07. 2003 do zaplataenia vyhovel rozsudkom pre uznanie základu nároku, vychádzajúc zo skutočnosti, že žalovaný základ práva uplatneného žalobou uznal a ním spochybňovaná výška nároku je daná dohodou, obsiahnutou v článku II. predmetných kúpnych zmlúv o spätnom odkúpení akcií, ktorá podľa súdu prvého

stupňa je určitá a zrozumiteľná. O priznaných úrokoch z omeškania rozhodol s poukazom na ust. § 369 ods. 1 a § 502 ods. 1 Obch. zák.

Podľa § 153a ods. 1 O. s. p., ak počas konania žalovaný uzná pred súdom nárok, uplatnený žalobou alebo jeho základ, alebo ak sa žalobca vzdá pred súdom svojho nároku, súd rozhodne rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku.

Podľa § 153a ods. 2 O. s. p. rozhodnúť spor rozsudkom na základe čiastočného uznania nároku možno len na návrh žalobcu a na základe alebo čiastočného vzdania sa nároku len so súhlasom žalovaného.

Podľa citovaného ustanovenia rozsudok na základe uznania nároku prichádza do úvahy v prípade, ak kedykoľvek počas konania žalovaný pred súdom uzná nárok uplatnený žalobou, prípadne jeho základ. Uznanie nároku je tak procesným úkonom žalovaného, čo v praxi znamená, že uznanie nároku je účinné, jedine ak sa urobí vo vzťahu k súdu. Ak žalovaný uzná nárok hmotnoprávnym úkonom voči svojmu žalobcovi, berie túto skutočnosť súd do úvahy pri rozhodovaní veci a posúdi ju podľa okolností konkrétneho prípadu, napr. ako uznanie dlhu či uznanie záväzku.

Uznanie nároku voči sudu je možné uskutočniť vo všetkých procesných formách predpísaných zákonom pre podania účastníkov. Ak žalovaný nárok uzná na pojednávaní, uvedie sa táto skutočnosť v zápisnici, pre ktorú sa vyžaduje ďalej, aby žalovaný zápisnicu podpísal. Žalovaný môže uznať nárok žalobcu len do určitej výšky alebo čo do základu a súd vydá čiastočný rozsudok na základe uznania nároku, resp. čiastočný medzitimný rozsudok. Rozhodnutie rozsudkom pre uznanie časti nároku predpokladá aj návrh žalobcu.

Vo veci bol vydaný platobný rozkaz podľa § 172 O. s. p., proti ktorému podal žalovaný včas odpor (č. 1. 22), v ktorom namietal nesprávny postup súdu prvého stupňa, keďže v danom prípade neboli splnené podmienky pre jeho vydanie. Podľa jeho názoru súd bol povinný posúdiť platnosť, resp. neplatnosť právneho úkonu z dôvodu jeho neurčitosti a taktiež namietal nesprávnosť – výšku požadovaných úrokov a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 26.11. 2004 (č. 1. 60) jednoznačne vyplýva, že žalovaný neuznal nárok žalobcu, ale naopak výslovne trval na dôvodoch podaného odporu, t. j. žiadal žalobu zamietnúť ako nedôvodnú.

Z uvedených skutočností je nepochybné, že neboli splnené zákonné podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie základu nároku postupom podľa § 153a O. s. p. Z rozhodnutia súdu prvého stupňa nie je zrejmé, či vydal rozsudok medzitýmny, čiastočný, resp. konečný, keďže o príslušenstve k pohľadávke - výške uplatnených úrokov z omeškania rozhodol v rozpore s petitom žaloby.

V danom prípade je napadnuté rozhodnutie zaťažené procesnou vadou podľa §§ 153a, § 157 ods. 2 O. s. p., ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ a ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie, v ktorom s poukazom na ust. § 224 ods. 3 O. s. p. rozhodne aj o trovách konania.

Podľa § 226 O. s. p. je pre Krajský súd v Bratislave, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie, právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky záväzný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 31. januára 2014

JUDr. Alena Prieceľová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová